

Homøopati

Homøopati er sammensat af de græske ord homoios der betyder "lignende" og pathos der betyder "lidelse".

Det er en behandlingsform, som bygger på princippet om, at et stof i små doser kan kurere de symptomer som det samme stof i sig selv fremkalder i store doser.

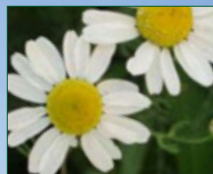
Der anvendes så små doser, at det aktive stof ikke længere er at finde i blandingen men er fortyndet, i gennem en speciel process af fortyndinger.

Homøopatien mødes generelt med stor kritik i videnskabelige kredse og accepteres som sådan heller ikke af lægevidenskaben i Danmark. Derimod er homøopati udbredt blandt et tusindtal af læger men også dyrlæger i lande som Tyskland, England, Frankrig, og USA anvender i dag homøopati.

Homøopati er den milde og dybtvirkende medicin, uden bivirkninger.

Der findes en intim forbindelse mellem naturen og mennesket, og når denne forbindelse "genfindes", kan der opstå nye virksomme lægemidler.

Homøopatien har bevist sin styrke og uskadelighed gennem mere end 200 år. Millioner af mennesker har i tidens løb fået homøopatisk medicin og oplevet dens gode virkninger.

Homøopati hos Stald Plus

Stald Plus filosofi og holistiske syn på mennesker og dyr, lægger op til at vores varesortiment indbefatter antroposofiske midler.

HOLISTISK:

At se på mennesket/på dyret som helhed:

- som en helhed med krop, psyke, og ånd
- som en del af en anden helhed; miljø og omgivelser
- det vi gør ved os selv/hinanden, påvirkning og gensidig påvirkninger har betydning for helheden.

ANTROPOSOFI: To græske ord, nemlig

antropos – som betyder "menneske" og sofia – som betyder "visdom", således har antroposofi betydningen "menneskevisdom" eller "visdom om det menneskelige".

"Et symptom er et signal om en ubalance - et sted, at behandle på et symptom, fjerner ikke årsagen"

Homøopati er antroposofisk medicin

Stald Plus sælger anerkendte homøopatiske produkter fra dansk og fra svensk producent.

Homøopati

I Danmark har der siden 1822 været tradition for at anvende homøopati.

Der har været udformet en lovgivning om homøopati siden 1834. Homøopatien havde allerede da stor udbredelse men blev "systematisk modarbejdet af lægestanden, apotekerne, og af embedsværket". (Kilde: Allergica)

Homøopati har været gjort receptpligtig imellem 1943 og 1976. Men blev frigivet fra receptpligten ved Naturlægemiddelbekendtgørelsen.

Læger over hele verden arbejder med den antroposofiske medicin.

Flere hospitaler og nerveklinikker er fx opbygget i Tyskland og i Ruhr-området ligger det antroposofiske hospital Herdecke med omkring 500 sengepladser fordelt på 13 fagafdelinger og ca. 2000 ansatte hvor der også er tilknyttet en sygeplejeuddannelse.

De seneste opgørelser fra udlandet viser, at ca. 75% af alle tyske læger og 70% af alle franske læger jævnligt ordinerer homøopatiske lægemidler. For tiden er det næstmest solgte lægemiddel i Frankrig et homøopatisk lægemiddel.

Homøopatiske lægemidler er antroposofisk medicin, der fremstilles via specielle farmaceutiske processer.

Til trods for at den oprindelige idé med homøopati var tiltænkt mennesket, bruges verden over de akkurat samme dybtvirkende midler også til dyr.

”

The art of healing comes from nature, not from the physician.

Therefore the physician must start from nature – with an open mind.

”

Paracelsus

Homøpatien

Homøpatiens grundlæggende princip
"lige helbreder lige".

Ideen med lighedsprincippet er, at meget små doser af et stof kan lindre eller behandle den samme samling af sygdomssymptomer, som stoffet i større doser kan fremkalde, når man er rask.

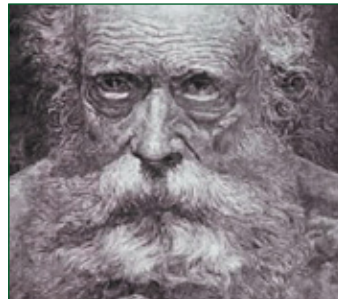
Ordet homøpati er en sammentrækning af de græske ord 'homios' (betydning: lige), og 'pathos' (betydning: sygdom /lidelse).

Den homøopatiske opfattelse er altså at et lægemiddel, som i store doser fremkalder en sygdoms symptomer hos raske mennesker, i små doser vil helbrede den samme sygdom - fysisk, følelsesmæssigt og mentalt.

FAKTA - HISTORIE

Den græske læge Hippocrates, levede i det antikke Grækenland omkring 400 år f.kr. Hippocrates bemærkede, at man kunne behandle opkastning med et middel, der provokerede lysten til at kaste op.

Paracelsus (1493-1541) var schweizisk læge og alkymist. Han var den første til at formulere det homøopatiske grundprincip: "similia similibus curentur" - lige skal helbredes med lignende. Alkymi er en tidlig videnskabelig og filosofisk praksis.

Samuel Hahnemann (tysk læge 1755-1843), bliver opfattet som Homøpatiens grundlægger da han genopdagede og systematiserede homøpatien i 1790 og publicerede sine centrale opdagelser 1796.

Eksperimenter: Hahnemann eksperimenterede med selv at tage kina-bark, som dengang blev brugt til at helbrede malaria, men også kunne fremkalde malarialignende symptomer ved højere doser. Ved at afprøve forskellige stoffers virkning på raske mennesker mente han at kunne forudse, hvilke symptomer de samme stoffer i fortyndet form ville lindre hos de syge.

Hahnemann skrev mange bøger, og foretog gennem sit liv hundrede "lægemiddelprøvninger". Grupper af raske mennesker har i disse prøvninger indtaget forskellige stoffer og noterede nøje deres symptomer, og blev af Hahnemann kategoriseret og systematiseret for slutteligt at blive til den første homøopatiske Materia Medica.

Rudolf Steiner (1861-1925, østrigsk filosof, Goetheforsker, pædagog, arkitekt, dramatiker, social tænkner og esoteriker. Rudolf Steiner er særlig kendt som grundlægger af antroposofien og Steinerpædagogikken. Steiner havde dybtgående kendskab til mennesket. Ikke bare de sjælelige og åndelige dele, men i lige så høj grad havde han et dybtgående kendskab til anatomiske og fysiologiske detaljer.

Gundlaget for antroposofisk lægekunst

"En virkelig medicin kan . . . kun bestå, hvis den også trænger ind i en erkendelse af mennesket som krop, sjæl og ånd"

Sådan appellerede Rudolf Steiner til en udvidet forståelse af mennesket, og til at denne udvidede forståelse for mennesket i krop, sjæl og ånd skulle få en praktisk betydning for den måde man behandlede mennesker på.

Steiners dybtgående kendskab til både mennesket og naturprocesserne førte til, at han kunne give en række af nye epokegørende lægemidler fra naturriget, som allerede, mens han levede, var i stand til at hjælpe mange mennesker.

Forskellen på Rudolf Steiners metoder, og den allerede på det

tidspunkt kendte homøpati er, at homøpatien var en erfaringsvidenskab (empiri), mens Rudolf Steiners angivelser om lægemidlerne og deres fremstilling byggede på en langt større forstandsmæssig/videnskabelig forståelse af sammenhængene mellem mennesket og naturprocesserne, samt en yderst skolet intuition. Det førte til bedre og mere dybtvirkende lægemidler.

I dag er Rudolf Steiners farmaceutiske metoder i vid udstrækning blevet anerkendt og er genstand for stor interesse bl.a. Tyskland.

Man er i kredse udenfor antroposofien så småt blevet klar over, at Rudolf Steiner havde et dybt-

gående kendskab til stoffernes indre væsen.

Rudolf Steiner angav således; *Lægemidler, som skulle virke ind i menneskets stofskifte-system (fordøjelse, lever, nyrer, forplantningssystem m.m.) skulle man udsætte for en stærk varmeproces (f.eks. kogning). Lægemidler, som skulle virke ind i menneskets rytmiske system (hjerte, lunger, blodkredsløb m.m.), skulle udtrækkes ved 37 °C. Lægemidler, som skulle virke ind i nerve- og sansesystemet, skulle ikke udsættes for varmeprocesser.*

På den måde kan man lede virkningen af et givet lægemiddel til et bestemt område i organismen.